

ΓΝΩΣΤΙΚΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ: ΑΡΧΑΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ, ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΗΛΙΩΝ – ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΤΑΞΗ: Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΚΟΡΜΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΕΙΚΤΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ	ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΕΙΚΤΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ	ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΔΕΙΚΤΕΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ	Δειγματικές Δραστηριότητες
	<p><i>Οι μαθητές και οι μαθήτριες να είναι σε θέση να:</i></p>	<p><i>Διδακτέα: Πληροφορίες, Έννοιες, Δεξιότητες, Στρατηγικές/Τρόπος σκέψης, Στάσεις/Αξίες</i></p>	<p>Δεν αντιστοιχούν σε κάθε δείκτη-αναφέρονται μόνο σε καινοτόμες προτάσεις</p>
<p>I. Να αναγνωρίζουν το έργο του Θουκυδίδη ως γραμματειακό είδος της αρχαίας Ελληνικής Λογοτεχνίας</p> <p>II. Να γνωρίζουν βασικές πληροφορίες για τη ζωή, την εποχή και το έργο του</p>	<p>1.1. Τοποθετούν ιστορικά και γραμματολογικά τον Θουκυδίδη.</p> <p>1.1. Κατέχουν πληροφορίες για τη ζωή του Θουκυδίδη και επιδράσεις στο έργο του.</p>	<p>1.1. Η εποχή κατά την οποία έζησε ο Θουκυδίδης.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Βασικό γραμματειακό είδος που καλλιεργήθηκε (ιστοριογραφία). - Βασικότεροι εκπρόσωποι του είδους. - Βασικές διαφορές ανάμεσα στους εκπροσώπους του είδους. - Λογοτεχνικές συμβάσεις του γραμματειακού είδους και διαφορές από αντίστοιχα είδη άλλων λαών <p>1.1. Ζωή του Θουκυδίδη</p> <ul style="list-style-type: none"> - Οι συνθήκες της ζωής του που συνέβαλαν στη συγγραφή και αποτελεσματικότητα του έργου του. 	

Θουκυδίδη	1.2.	Γνωρίζουν το έργο του Θουκυδίδη.	<p>1.2. Περιεχόμενο του έργου του</p> <ul style="list-style-type: none"> -Τίτλος - Χρονική διάρκεια γεγονότων που καλύπτει. -Αντίπαλες παρατάξεις (συμμαχίες, συσχετισμός δυνάμεων, -Γεγονότα και φάσεις του πολέμου -Αίτια και αφορμές του πολέμου - Θέση του Θουκυδίδη για τον ρόλο των θεών και της τύχης στην πορεία των πολεμικών γεγονότων -Χρονολόγηση έργου -Διαχωρισμός της ιστορίας του Θουκυδίδη σε εννέα βιβλία -Συνεχιστής της ιστορίας του Θουκυδίδη. 	
	1.3.	Γνωρίζουν πώς επέδρασε η εποχή στη συγγραφή της ιστορίας του Θουκυδίδη.	<p>1.3. Πνευματικές και πολιτικές θέσεις στην Αθήνα του 5^{ου} αιώνα π.Χ.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Σοφιστικό κίνημα (σχετικισμός, ορθολογισμός) - Τέχνη των δισσών λόγων (αντιθετική 	

	<p>1.4.</p>	<p>Κατέχουν και εκτιμούν τη μεθοδολογία του αναφορικά με την αντικειμενική εξέταση των ιστορικών γεγονότων.</p>	<p>παράθεση επιχειρημάτων)</p> <p>1.4. Η ιστορική μέθοδος του Θουκυδίδη</p> <ul style="list-style-type: none"> - Αλήθεια και αντικειμενικότητα στην εξιστόρηση των ιστορικών γεγονότων. -Αμφισβήτηση παλιών πηγών (ποιητές, λογογράφοι) -Αντικειμενικές δυσκολίες στη συλλογή, έλεγχος των πληροφοριών για τα σύγχρονά του γεγονότα. -Δημηγορίες. 	
	<p>1.5.</p>	<p>Κατανοούν την ιστορική, πολιτική και λογοτεχνική αξία και διαχρονικότητα του έργου του Θουκυδίδη.</p>	<p>1.5. Διαχρονικότητα του έργου του Θουκυδίδη.</p> <ul style="list-style-type: none"> • η ανθρώπινη φύση και τα ανθρώπινα κίνητρα παραμένουν αναλλοίωτα εσαεί. • Το ζήτημα της δύναμης των ισχυρών και της επιβολής στους αδύνατους. • Ο παραλογισμός του πολέμου (πόλεμος βίαιος διδάσκαλος) 	

<p>III. Να κατανοούν το ιστορικό –πολιτικό πλαίσιο /υπόβαθρο του Διαλόγου των Μηλίων –Αθηναίων και τον στόχο του Διαλόγου.</p>	<p>1.6.</p> <p>1.1.</p>	<p>Επικαιροποιούν τις καταστάσεις που περιγράφει.</p> <p>Γνωρίζουν τα αίτια, τη σημασία προσάρτησης της Μήλου στην Αθηναϊκή Συμμαχία.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ο υπεύθυνος πολίτης. • Το δικαίωμα του αδύνατου να διατηρεί την ελευθερία και την ανεξαρτησία του. <p>1.6. Συσχέτιση των δυνάμεων Αθήνας – Σπάρτης και των συμμαχιών που εκπροσωπούν με σύγχρονες πολιτικές δυνάμεις σε διεθνές επίπεδο.</p> <p>1.1. Η θέση και η ίδρυση της Μήλου (αποικία των Λακεδαιμονίων).</p> <p>1.2. Η στρατηγικής σημασίας προσάρτηση Μήλου στην αθηναϊκή συμμαχία, σε σύγκριση με τη διατήρηση της ουδετερότητάς της ή και της ενδεχόμενης προσάρτησής της στην σπαρτιατική συμμαχία.</p> <p>1.3. Η μορφή της προσάρτησης /κατάκτησης της Μήλου, ως φόρου υποτελής στην Αθήνα.</p> <p>1.4. Οι δύο εκστρατείες που πραγματοποίησαν οι Αθηναίοι για την προσάρτηση της Μήλου κατά τη</p>	
--	-------------------------	---	--	--

	<p>1.2.</p> <p>1.3.</p>	<p>Κατανοούν τη θέση και τη σημασία της ένταξης ενός τέτοιου Διαλόγου στο ευρύτερο έργο του Θουκυδίδη.</p> <p>Γνωρίζουν θέματα σχετικά με τη χρονολόγηση και σύνθεση του διαλόγου.</p>	<p>διάρκεια του Πελ/σιακού πολέμου.</p> <p>1.5. Οι λόγοι που οδήγησαν στην καταστροφή της Μήλου.</p> <p>1.2.1. Η θέση του Διαλόγου, στο βιβλίο Ε΄ της ιστορίας του Πελοποννησιακού πολέμου και η σημασία της.</p> <p>1.2.2. Η τυραννική και αυταρχική πολιτική που ακολουθούσαν οι Αθηναίοι απέναντι στους συμμάχους τους.</p> <p>1.3.1. Η συγγραφή του διαλόγου από τον Θουκυδίδη, μετά το τέλος του Πελοποννησιακού πολέμου που στηρίζεται σε ερμηνεία σημείων του διαλόγου.</p> <p>1.3.2. Το αποτέλεσμα του πολέμου (νίκη Σπάρτης) που επιτρέπει μίαν ανοικτή κριτική εις βάρος της ακραίας επεκτατικής πολιτικής των Αθηνών κατά την πεντηκονταετία.</p>	
--	-------------------------	--	---	--

<p>IV. Να κατανοούν ότι το συμφέρον τίθεται ως βάση της πολιτικής μιας υπερδύναμης.(§§85 - 91)</p>	<p>1.4.</p> <p>1.1.</p> <p>1.2.</p>	<p>Γνωρίζουν τα αποτελέσματα του πολέμου, τις συνέπειες για τη Μήλο και τον αντίκτυπο που είχε για την Αθήνα.</p> <p>Αναγνωρίζουν την ψυχρή λογική του δυνατού και τη θαρραλέα στάση του αδυνάτου.</p> <p>Εξηγούν την άκρατη επιθετικότητα μιας υπερδύναμης και την αιτιολογούν.</p>	<p>1.4. Αποτελέσματα του πολέμου, οι συνέπειες για τη Μήλο και ο αντίκτυπος που είχε για την πολιτική της Αθήνας.</p> <p>1.1.1. Η ψυχρή λογική των Αθηναίων για εκούσια υποταγή των Μηλίων και η επιχειρηματολογία τους.</p> <p>1.1.2. Η θαρραλέα στάση των Μηλίων και η επιχειρηματολογία τους.</p> <p>1.2.3. Αντιπαραβολή των θέσεων Αθηναίων –Μηλίων.</p> <p>1.2.1. Οι λόγοι της αλλαγής της πολιτικής συμπεριφοράς της Αθήνας απέναντι στους συμμάχους της.</p> <ul style="list-style-type: none"> -Οικονομικοί -Πολιτικοί -Κοινωνικοί 	
--	-------------------------------------	--	---	--

<p>V. Να αναγνωρίζουν ότι ο ισχυρός χρησιμοποιεί προκλητική επιχειρηματολογία για εξαναγκασμό του αδυνάτου.(§§92 -</p>	<p>1.3.</p>	<p>Διακρίνουν την αλαζονεία και έπαρση του ισχυρού και την αναγνωρίζουν στις σύγχρονες διεθνείς σχέσεις.</p>	<p>-Παιδευτικοί</p> <p>1.3.1. Η αλαζονεία του ισχυρού που στηρίζεται «στο δίκαιο του ισχυροτέρου».</p> <p>1.3.2. Η σοφιστική επιχειρηματολογία στην οποία στηρίζεται η θέση των Αθηναίων για το δίκαιο του ισχυροτέρου.</p> <p>1.3.3. Οι θέσεις των σοφιστών.</p> <p>1.3.4. Εφαρμογή της αρχής για «το δίκαιο του ισχυροτέρου» μέσα από την ιστορική και τη σύγχρονη πραγματικότητα.</p> <p>1.3.5. Η αντίληψη της έννοιας του κοινού συμφέροντος -δικαίου για την κάθε πλευρά.</p>	
	<p>1.1.</p>	<p>Στιγματίζουν την προκλητικότητα του ισχυρού που παραβιάζει το δίκαιο.</p>	<p>1.1.1. Η επιχειρηματολογία των συνομιλητών που στηρίζεται σε σοφιστικές θεωρίες (για όλα τα θέματα υπάρχουν δύο αντίθετες απόψεις).</p> <p>1.1.2. Η έννοια του κοινού συμφέροντος για την κάθε πλευρά.</p>	

<p>100)</p> <p>VI. Να κατανοούν ότι ο ισχυρός δηλώνει απροκάλυπτα την πρόθεσή του που εξυπηρετεί τα συμφέροντά του. (§§ 101 -113)</p>		<p>1.2. Κατανοούν την τραγική προσπάθεια του αδύνατου για επιβίωση.</p> <p>1.3. Βιώνουν την αντίσταση του αδύνατου που στηρίζεται σε αρχές δικαίου.</p> <p>1.1. Αντιλαμβάνονται την υποκρισία του ισχυρού.</p>	<p>-Αθηναίοι: εκούσια υποταγή της Μήλου</p> <p>-Μήλιοι: ουδετερότητα της Μήλου</p> <p>1.2. Η προσπάθεια των Μηλίων να πείσουν για φιλική ουδετερότητα από τη μια και η επιμονή των Αθηναίων ότι σε καμία περίπτωση δεν θα επιτρέψουν την ανεξαρτησία της Μήλου, από την άλλη.</p> <p>1.3. Η στάση των Μηλίων που αναγνωρίζουν την αδυναμία τους, αλλά για λόγους ηθικούς δεν αποδέχονται την υποταγή.</p> <p>1.1.1. Η προσπάθεια των Αθηναίων να πείσουν τους Μηλίους ότι το επιχείρημα της δικαιοσύνης έχει αξία μόνο όταν οι αντίπαλες δυνάμεις είναι ισάξιες σε δύναμη.</p> <p>1.1.2. Οπτική -συμφέρον για τους Αθηναίους είναι η υποταγή του</p>	
---	--	--	--	--

<p>VII. Να εκτιμούν τη λογοτεχνική αξία του Διαλόγου</p>	<p>1.2.</p>	<p>Κατανοούν τη σημασία του δικαίου και της ενδεχόμενης ανατροπής των δυνάμεων ως τη μόνη ελπίδα σωτηρίας του αδυνάτου.</p>	<p>αδύνατου στον ισχυρό που συνιστά σωφροσύνη και ρεαλιστική πολιτική συμπεριφορά.</p> <p>1.1.3. Η ανηθικότητα του ισχυρού στις περιπτώσεις που προσβάλλονται τα συμφέροντά του και το ηθικό ανάστημα του αδύνατου να υπερασπιστεί τα δικά του.</p> <p>1.2. Η απόφαση των Μηλίων να διατηρήσουν το δικαίωμα στην ελευθερία και να αγωνιστούν γι' αυτό.</p>	
	<p>1.1.</p>	<p>Απολαμβάνουν αισθητικά το κείμενο.</p>	<p>1.1. Ενθάρρυνση των μαθητών για προσωπικό διάλογο με τις αξίες, αντιλήψεις του κειμένου, κριτική αποτίμηση και τελικά διαμόρφωση προσωπικής γνώμης (βιωματική προσέγγιση)</p>	
	<p>1.2.</p>	<p>Διευρύνουν τις αρχαιογνωστικές τους</p>	<p>1.2. Ανάδειξη θεμάτων σχετικών με την</p>	

	1.3.	<p>γνώσεις.</p> <p>Ερμηνεύουν τον Διάλογο Αθηναίων –Μηλίων με βάση το τρίπτυχο των εννοιών της τραγωδίας, ὕβρις –τίσις - νέμεσις</p>	<p>ιστορία, την πολιτική, τον δημόσιο βίο, τους θεσμούς, την καθημερινή ζωή και την πνευματική δραστηριότητα του αρχαίου κόσμου.</p> <p>1.3. Η έννοια της ὕβρης στη στάση των Αθηναίων προς τους Μηλίους.</p> <p>1.3.1. Αντίστοιχα παραδείγματα από αρχαίες τραγωδίες (π.χ. <i>Ἐκάθη</i> του Ευριπίδη, 225 -228) ή και από άλλες περιπτώσεις νησιών στα οποία οι Αθηναίοι επέδειξαν την ίδια πολιτική συμπεριφορά (π.χ. Μυτιλήνη)</p>	
--	------	--	---	--

**ΓΝΩΣΤΙΚΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ: ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ**

ΤΑΞΗ: Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΓΕΝΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ	ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΙΔΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ		ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΔΕΙΚΤΕΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ	Δειγματικές Δραστηριότητες
Οι μαθητές και οι μαθήτριες να:		Οι μαθητές και οι μαθήτριες να είναι σε θέση να:	Διδακτέα: Πληροφορίες, Έννοιες, Δεξιότητες, Στρατηγικές/Τρόπος σκέψης, Στάσεις/Αξίες	Δεν αντιστοιχούν σε κάθε δείκτη-αναφέρονται μόνο σε καινοτόμες προτάσεις
I. (Ανα)γνωρίζουν την τραγωδία ως γραμματειακό είδος της αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας.	1.1	Εντάσσουν την τραγωδία στην ιστορική εξέλιξη της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας.	1.1. «Επικοινωνία» με τα πνευματικά επιτεύγματα του αρχαίου ελληνικού κόσμου -Είδη και χαρακτηριστικά αρχαίου ελληνικού ποιητικού λόγου (έπος, λυρική ποίηση, δράμα) -Προέλευση δράματος (διθύραμβος) -Παράγοντες που συντέλεσαν στην ανάπτυξη του δράματος (π.χ. δημοκρατία, φιλοσοφικός λόγος, θρησκευτικές αντιλήψεις και δοξασίες κ.λπ.) -Είδη δραματικού λόγου (τραγωδία, κωμωδία, σατιρικό δράμα) -Σημαντικοί δραματικοί ποιητές της αρχαιότητας	

	1.2	Αντιλαμβάνονται ότι «η τραγωδία είναι παιδί της δημοκρατίας».	<p>1.2 Ιστορικό και κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο:</p> <ul style="list-style-type: none"> -κοινωνικοπολιτική εξέλιξη του άστεως - δημοκρατικό πολίτευμα -πολιτική ελευθερία -πνευματική και καλλιτεχνική δημιουργία -τέχνη ρητορικής 	
	1.3	Επεξηγούν τον όρο «τραγωδία».	<p>1.3 Ορισμός και περιεχόμενο τραγωδίας</p> <ul style="list-style-type: none"> -Ορισμός τραγωδίας κατά τον Αριστοτέλη -ο τραγικός ήρωας και ο κοινός άνθρωπος -τραγικότητα και τραγική πλοκή 	
	1.4	Να κατανοούν τη σχέση της τραγωδίας με άλλα γραμματειακά είδη και τέχνες.	<p>1.4 Έπος, χορική και λυρική ποίηση</p> <ul style="list-style-type: none"> -τέχνη της ρητορικής, της μουσικής, της όρχησης και της σκηνογραφίας -διαφορές τραγωδίας από τα άλλα είδη του λόγου 	
	1.5	Διακρίνουν τη δομή και τα μέρη («κατὰ ποιόν» και «κατὰ ποσόν») της τραγωδίας.	<p>1.5 Αυτοτέλεια μερών τραγωδίας (α) «κατὰ ποιόν» μέρη τραγωδίας:</p> <ul style="list-style-type: none"> -μύθος -ήθος -λέξη -διάνοια 	

			<ul style="list-style-type: none"> -μελοποιία -όψη (β) «κατὰ ποσὸν»μέρη τραγωδίας: -διαλογικό μέρος (πρόλογος, επεισόδια, έξοδος) -χορικό μέρος (πάροδος, στάσιμα, από σκηνής μέλη, κομμοί) 	
	1.5.1	Συγκρίνουν τα μέρη της τραγωδίας (θεατρική διάσταση) με τα μέρη και τη διάρθρωση των σύγχρονων θεατρικών έργων.	1.5.1 Αντιστοιχία μερών της τραγωδίας με τη δομή σύγχρονων θεατρικών έργων	
	1.6	Διακρίνουν τον ρόλο των συντελεστών της παράστασης μιας τραγωδίας (ποιητή, υποκριτών, χορού, χορηγού και θεατών).	1.6 Συντελεστές παράστασης τραγωδίας <ul style="list-style-type: none"> -πολιτειακοί και πολιτικοί συντελεστές -καλλιτεχνικοί συντελεστές (υποκριτές, χορός) -Χορηγός -κριτές -θεατές -θεατρικός χώρος 	
	1.7	(Ανα)γνωρίζουν τους τρεις μεγάλους τραγικούς ποιητές της αρχαιότητας	1.7 Αισχύλος, Σοφοκλής, Ευριπίδης	
	1.8	(Ανα)γνωρίζουν τη συμβολή του Σοφοκλή στην εξέλιξη της τραγωδίας	1.8 Καινοτομίες Σοφοκλή (τρίτος υποκριτής, βελτίωση σκηνογραφίας κ.λπ.)	

II. Εξοικειωθούν με το κείμενο σε σχέση με το περιεχόμενο και τη μορφή του (σύνθεση έργου, εκφραστικοί τρόποι κ.λπ.), ώστε να επιτυγχάνεται βιωματική συμμετοχή και δημιουργική συγκίνηση.	1.1	Συνδέουν την τραγωδία με τη λογοτεχνική παράδοση που έχει δημιουργηθεί γύρω από το πρόσωπο του Οιδίποδα.	1.1 Λογοτεχνική παράδοση για τον μύθο του Οιδίποδα -Θηβαϊκά Έπη -Ομηρικά Έπη -ΗΣίοδος -Κύπρια Έπη -Λυρική ποίηση (Πίνδαρος) -Λογογράφοι -Τραγικοί ποιητές (Αισχύλος, Σοφοκλής, Ευριπίδης)	
	1.2	Γνωρίζουν τον μύθο και να κατανοούν την πλοκή του.	1.2 Μύθος Οιδίποδα -ρόλος Σφίγγας στη ζωή του ήρωα -ποιητική μετάπλαση του μύθου σε τραγωδία	
	1.3	Προσεγγίζουν ερμηνευτικά την τραγωδία με βάση τα βασικά στοιχεία του δράματος («κατὰ ποιόν» και «κατὰ ποσόν» μέρη).	1.3 Σκηνική οικονομία (α) «κατὰ ποιόν» μέρη τραγωδίας: -βάση του μύθου και της πλοκής (χρησμός, λοιμός κ.λπ.) -ήθος ηρώων μέσα από τα λόγια και τις ενέργειές τους -λέξη (περιγραφή, διάλογος, μονόλογος, διήγηση, ρητορικές ερωτήσεις, δικανική ορολογία, δραματική αφήγηση, επικλήσεις, μεταφορές, παρομοιώσεις, εικόνες, τραγικές ειρωνείες, αποσιωπήσεις, δίσσημα) -διάνοια (ιδεολογικές θέσεις και	

			<p>εκτιμήσεις, φιλοσοφικά –θεολογικά ερωτήματα)</p> <p>-μελοποιία (μουσική)</p> <p>-όψη (σκηνικό, προσωπεία, ενδυμασία)</p> <p>(β) «κατὰ ποσὸν» μέρη τραγωδίας:</p> <p>-διαλογικό μέρος (πρόλογος, επεισόδια, έξοδος)</p> <p>-χορικό μέρος (πάροδος, στάσιμα)</p>	
	1.4	Αναζητούν στο κείμενο σκηνικές οδηγίες.	1.4 Κινήσεις ηθοποιών και χορού στη σκηνή, αλλαγές στη συναισθηματική κατάσταση, τόνος φωνής, κοστούμια, σκηνικά	
	1.5	Παρακολουθούν την εξέλιξη και δομή της τραγωδίας: περιπέτεια, αναγνώριση, λύση.	1.5 Έννοιες περιπέτειας, αναγνώρισης, λύσης -συναισθήματα θεατών με την εξέλιξη του μύθου	
	1.6	Βιώνουν τη διαδικασία της κάθαρσης ως αισθητική απόλαυση αλλά και ως ηθική ικανοποίηση από την αποκατάσταση της ηθικής τάξης.	1.6 Γνώση αλήθειας -ουτιδανότητα του ανθρώπου με βάση την έπαρση του νου -αποκατάσταση ηθικής τάξης -δραματική λειτουργία φωτός (γνώση) και σκοταδιού (άγνοια)	
III. Γνωρίζουν και να κατανοούν τη δράση και τη συμπεριφορά των κυριότερων	1.1	Κρίνουν και να αιτιολογούν τις σκέψεις, τις ιδέες (διάνοια) και το ήθος των δρώντων προσώπων, καθώς και την ποιότητα του λόγου	1.1 Προσωπικότητα Οιδίποδα, Ιοκάστης, Κρέοντα και άλλων προσώπων μέσα από τα λόγια και τις πράξεις τους	

<p>προσώπων με βάση το ήθος, τη στάση ζωής, τις αντιλήψεις, τις ενέργειές τους.</p>	<p>1.2</p>	<p>τους. Εντοπίζουν τα στοιχεία που συνθέτουν τον ιδανικό άρχοντα σε συνάρτηση με το πολιτικό πλαίσιο της εποχής στην οποία γράφτηκε το έργο.</p>	<p>-δομή του λόγου και των επιχειρημάτων των ηρώων -γνωμικά 1.2 Φιλόδημος και φιλόπολις Οιδίποδας - δημοκρατικά αισθήματα ήρωα - σύμβολο της Αθήνας του Περικλή («πόλις τύραννος» αλλά και «παίδευσις τῆς Ἑλλάδος»)</p>	
<p>IV. Εκτιμούν τη δεξιοτεχνία του ποιητή στην κατασκευή του δράματος, στη διαγραφή του ήθους των ηρώων του, στην πραγμάτωση του τραγικού.</p>	<p>1.1 1.2</p>	<p>1.1 Διακρίνουν και να εντοπίζουν στο κείμενο τα στοιχεία της ύβρης, της άτης, της νέμεσης, του τραγικού, της τραγικής ειρωνείας και της από της τραγωδίας ηδονής. 1.2 Συνδέουν την έννοια του τραγικού με την πλοκή της τραγωδίας, την περιπέτεια και την αναγνώριση.</p>	<p>1.1 Έννοιες της ύβρης, της άτης, της νέμεσης, του τραγικού, της τραγικής ειρωνείας, της κάθαρσης, της από της τραγωδίας ηδονής 1.2 Ο Οιδίπους Τύραννος ως η «τραγωδία του πεπρωμένου» -τραγικότητα Οιδίποδα -πορεία του ήρωα από την άγνοια στην επίγνωση της αλήθειας και στην αυτογνωσία -η ευφυΐα αιτία της πτώσης του ήρωα -αναμέτρηση εσωτερικής ελευθερίας με την εξωτερική αναγκαιότητα</p>	
<p>V. Κατανοούν τις αξίες, αντιλήψεις, στάσεις ζωής του αρχαίου ελληνικού κόσμου και να</p>	<p>1.1</p>	<p>Επισημαίνουν αξίες και αντιλήψεις του αρχαιοελληνικού πολιτισμού.</p>	<p>1.1 Πίστη στους θεούς και τους χρησμούς -επιπτώσεις σύγκρουσης μεταξύ του κόσμου των θεών και του κόσμου των ανθρώπων</p>	

<p>αντιλαμβάνονται τα διαχρονικά παιδευτικά μηνύματα της τραγωδίας και την ανταπόκρισή τους σε αιώνια υπαρξιακά προβλήματα του ανθρώπου.</p>	<p>1.2</p> <p>1.3</p> <p>1.4</p>	<p>Παραλληλίζουν τα δρώμενα του έργου με τη σύγχρονη εποχή.</p> <p>Εντοπίζουν τα διαχρονικά και οικουμενικά προβλήματα του ανθρώπου και τους τρόπους αντιμετώπισής τους.</p> <p>Διαπιστώνουν τις επιδράσεις που άσκησε το αρχαίο ελληνικό δράμα σε μεταγενέστερους δραματογράφους, αξιοποιώντας κατάλληλα παράλληλα κείμενα.</p>	<p>-ισχύς υπέρτερων δυνάμεων (θεών και Μοίρας) -τραγικότητα ανθρώπου -στάση του ανθρώπου απέναντι στη Μοίρα -αξία αυτογνωσίας</p> <p>1.2 Ήθος πολιτικών αρχόντων -Προβληματισμοί θρησκευτικού περιεχομένου</p> <p>1.3 Ολόπλευρη μελέτη του ανθρώπου ως δρώντος ατόμου και πολίτη -πρόβλημα ελευθερίας του ανθρώπου, της Ανάγκης και της Μοίρας -τραγικό πρόβλημα της αυτογνωσίας και του δυνατού της ανθρώπινης γνώσης -το πρόβλημα της ανθρώπινης ευτυχίας</p> <p>1.4 Έργα με πρότυπο τον σοφόκλειο Οιδίποδα -διαχρονικότητα μύθου -μορφωτική και παιδευτική αξία Οιδίποδος Τυράννου</p>	
--	----------------------------------	--	--	--